

LBRIS

We know
books

The Devil in Winter

Lisa Kleypas

Copyright © 2006 Lisa Kleypas

Toate drepturile rezervate.

Lira și *Cărți romantice* sunt mărci înregistrate ale

Grupului Editorial Lira

tel.: 0374 82 66 35; 021 319 63 90; 031 425 16 19

e-mail: contact@lira.ro

www.lira.ro

Ne puteți vizita pe

www.lira.ro/lirabooks.ro

Pasiune sublimă

Lisa Kleypas

Copyright © 2022 Grup Media Lira

pentru versiunea în limba română

Toate drepturile rezervate

Editor: Vidrașcu și fiii

Redactor: Adriana Marcu

Corector: Emilia Achim

Copertă: Mariana Manolache

Tehnoredactare și prepress: Ioana Cristea

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
KLEYPAS, LISA

Pasiune sublimă / Lisa Kleypas

trad. din lb. engleză: Anca Dinu -

București: Lira, 2022

ISBN 978-606-33-9132-3

L. Dinu, Anca (trad.)

821.111

LISA KLEYPAS

Pasiune sublimă

Traducere din limba engleză

Anca Dinu

LITERA
București

capitolul 1

Londra, 1843

Sebastian, lordul St. Vincent, se uita la tânăra care dăduse năvală în reședința lui din Londra și își spunea că nu încercase să o răpească pe moștenitoarea care ar fi trebuit, săptămâna trecută, la Stony Cross Park.

Deși răpirea era o noutate pe lunga listă a ticăloșiilor lui, Sebastian ar fi trebuit să procedeze cu mai multă inteligență.

Privind retrospectiv, Lillian Bowman fusese o alegere prostească, dar la acel moment păruse soluția perfectă. Familia ei era bogată, iar el avea probleme financiare. Iar Lillian promitea să fie focoasă în așternut, frumoasă, cu părul închis la culoare, plină de temperament. Ar fi trebuit să-și aleagă o pradă mai blândă. Lillian Bowman, vigoaroasa moștenitoare americană, îi opusese rezistență până în clipa care fusese salvată de logodnicul ei, lordul Westcliff.

Domnișoara Evangeline Jenner, ființa blândă care stătea acum în fața lui, era complet diferită de Lillian Bowman. Sebastian o privea cu un dispreț voalat, întrebându-se ce anume știa despre ea. Evangeline era singurul copil al lui Ivo Jenner, proprietarul celebrului club de jocuri de noroc din Londra. Mama ei fugise cu el și abia apoi realizase greșeala făcută. Ea provenea dintr-o familie decentă, iar el era un gunoi al societății. În ciuda originii ei, Evangeline ar fi reușit să se mărite bine dacă nu ar fi fost de o timiditate excesivă și nu s-ar fi bălbâit atât de des.

Sebastian auzise destui bărbați spunând că nu-și mai doreau să încerce să poarte o discuție cu ea. Așa că o evitase și el, ceea ce nu fusese prea dificil. Timida domnișoară Jenner se ascundea mai mereu în câte un colț. Nu-și vorbiseră niciodată – și fuseseră amândoi mulțumiți.

Acum n-o mai putea evita, însă. Domnișoara Jenner venise neinvitată la el acasă, la o oră scandalos de târzie. Pentru ca situația să fie și mai compromițătoare, nu era însoțită. Orice fată care petrecea mai mult de un minut în compania lui era compromisă pentru totdeauna. Sebastian era imoral, un desfrânat. Și se mândrea cu asta.

Stătea acum relaxat în fotoliu, și o privea pe Evangeline apropiindu-se. În încăpere era întuneric. Numai în șemineu ardea un foc slab, iar lumina dată de flăcări se răsfrângea cu blândețe asupra chipului fetei. Nu părea să aibă mai mult de 20 de ani. Avea tenul proaspăt și ochii plini de o candoare pe care el o disprețuise mereu. Sebastian nu admira și nu punea preț pe inocență.

Un gentleman s-ar fi ridicat din fotoliu, dar gesturile politicoase nu-și aveau rostul. I-a făcut semn să se așeze pe fotoliul de lângă șemineu.

– Stai jos, dacă vrei, i-a spus el. Deși nu m-aș gândi să stau prea mult, dacă aș fi în locul tău. Mă plictisesc repede, iar tu nu ai reputația unei interlocutoare strălucite.

Evangeline nici măcar nu a clipit, în ciuda mojiției lui. Sebastian nu s-a putut abține să nu se întrebe cum anume arătase copilăria ei, cea care o făcuse insensibilă la insulte. Orice altă fată ar fi roșit sau ar fi izbucnit în lacrimi. Fie avea mintea cât un bob de mazăre, fie avea o stăpânire de sine admirabilă.

Evangeline și-a dat pelerina jos, a pus-o pe unul dintre brațele fotoliului și s-a așezat cu naturalețe, fără gesturi

grațioase sau artificii. Sebastian și-a amintit că era prietenă cu Lillian Bowman, cu sora ei mai mică, Daisy, și cu Annabelle Hunt. Cele patru stăteau mereu deoparte la balurile și seratele sezonului trecut. Păreau sortite să rămână nemăritate. Ghinionul le părăsise, de curând. Annabelle reușise să-și găsească un soț, iar Lillian îl vrăjise pe Westcliff. Sebastian se îndoaia că norocul avea să fie și de partea acestei făpturi neînsemnate.

Era tentat să o întrebe care era motivul vizitei ei, dar se temea că aveau să urmeze lungi șiruri de bălbăieli care să-i chinuiască pe amândoi. A așteptat, forțându-se să fie răbdător, ca Evangeline să se hotărască să vorbească. Tăcerea se prelungea însă, iar Sebastian a constatat cu surprindere că ea era de-a dreptul atrăgătoare, în lumina flăcărilor. Nu o privise niciodată cu atenție în trecut. O considerase o roșcată neînsemnată, ușor adusă de spațe, dar era chiar drăguță.

Sebastian o privea atent, conștient de ușoara tensiune din mușchii săi. A continuat să rămână relaxat, deși vârfurile degetelor i se afundaseră în catifeaua moale de pe brațele fotoliului. I se părea ciudat acum că nu o remarcase niciodată. Părul ei era de un roșu luminos, părea să-și tragă seva din flăcări și strălucea incandescent. Genele și sprâncenele ei erau roșcat-cafenii, iar tenul era cel al unei roșcate autentice, alb și plin de pistrui pe nas și pomeți. Pe Sebastian îl amuzau pistruii aurii care păreau răspândiți pe fața ei de bagheta magică a unei zâne prietenoase. Avea buze pline, roz și ochi mari, albaștri... frumoși, dar lipsiți de emoție, asemenea ochilor unei păpuși de ceară.

– A-am aflat că prietena mea Lillian este acum lady Westcliff, a spus Evangeline, precaută. Ea și lordul Westcliff au pornit spre G-Gretna Green de îndată ce el te-a... expediat.

- După ce m-a bătut măr. Acesta este adevărul, a spus Sebastian pe un ton glumeț, știind că ea nu avea cum să nu-i observe vânățiile de pe față. Nu a primit deloc bine vestea că i-am împrumutat aleasa.

- Ai răpit-o, la contrazis calmă Evangeline. Când împrumuți ceva înseamnă că ai intenția să returnezi acel lucru.

Sebastian a zâmbit pentru prima oară după mult timp.

- Bine, am răpit-o, dacă vrei să fim foarte exacti. De asta ai venit, domnișoară Jenner? Să-mi dai vești despre fericitul cuplu? Subiectul nu mă interesează deloc. Ar fi bine să spui ceva interesant cât de curând pentru că încep să mă plictisesc. Mă tem că va trebui să pleci.

- Ai vrut-o pe domnișoara Bowman pentru că este bogată, a spus Evangeline. Ai nevoie să te căsătorești cu cineva cu bani.

- E adevărat, a recunoscut cu ușurință Sebastian. Tatăl meu, ducele, a eșuat în a se achita de singura lui responsabilitate: cea de a păstra intactă averea familiei, ca să am ce moșteni. Pe de altă parte, responsabilitatea mea era să trândăvesc și să aștept să moară. Eu m-am achitat cu succes de ea. Nu și ducele, însă. Și-a bătut joc de finanțele familiei, iar în prezent este impardonabil de sărac și de sănătos.

- Tatăl meu este bogat, a spus Evangeline fără pic de emoție. Și e pe moarte.

- Felicitări!

Sebastian o studia cu atenție. Era convins că Ivo Jenner avea o avere considerabilă, dobândită de pe urma clubului. Toți domnii din Londra veneau acolo să joace, să mănânce bine, să bea și să petreacă cu târfe ieftine într-o atmosferă de extravaganță amestecată cu josnicie.

Jenner's era o alternativă la legendarul Craven's, cel mai mare și mai de succes club din istoria Angliei.

Când Craven's arsesse până în temelii, iar proprietarul lui se hotărâse să nu-l reconstruiască, Jenner's moștenise o serie de clienți bogați și devenise cel mai căutat club. Nu s-ar fi putut compara niciodată cu Craven's, totuși. Caracterul și stilul proprietarului își pun amprenta asupra unui club, iar lui Jenner îi lipseau și una, și alta. Derek Craven fusese un artist. Prin contrast, Ivo Jenner era o brută cu pumni puternici, un fost boxer care nu excelsa niciodată la nimic și care devenise un om de afaceri de succes printr-un miraculos capriciu al sortii.

Evangeline era singurul lui copil. Iar dacă era pe cale să-i facă propunerea pe care o bănuia deja, Sebastian nu-și putea permite să o refuze.

- Nu am n-nevoie de felicitările tale, i-a răspuns Evangeline.

- Dar de ce anume ai nevoie, copilă? a întrebat-o Sebastian cu blândețe. Treci la subiect, te rog! Încep să mă plictisesc.

- Vreau să fiu a-alături de tata atât cât mai are de trăit. Familia mamei mele nu-mi dă voie să-l văd. Am încercat să fug, dar m-au prins de fiecare dată și m-au p-pedepsit. De data asta nu mă mai întorc. Și-au f-făcut deja planuri în ceea ce mă privește, planuri pe care le voi z-zădărnici cu prețul vieții, dacă va fi nevoie.

- Și care sunt aceste planuri? a întrebat-o Sebastian.

- Încearcă să mă mărite cu vărul meu, Eustace Stubbins. Nu ț-ține deloc la mine și n-nici eu la el... E doar un pion în mâinile lor.

- Vor să pună mâna pe averea tatălui tău, după moartea lui?

- Da. La început eram tentată să accept, pentru că m-am g-gândit că aș fi avut casa mea... și am crezut

că măș putea obișnui cu toate, departe de ei. Dar domnul Stubbins mi-a spus foarte clar că nu are de gând să se mute nicăieri. Vrea să rămânem sub același acoperiș cu restul familiei... iar eu nu voi mai supraviețui prea mult acolo. Văzându-l că tăcea, ea a adăugat: cred că au de gând să mă o-moare după ce pun mâna pe bani.

Sebastian a continuat să o privească și a spus detașat:

- Foarte urât din partea lor! Dar mie de ce mi-ar păsa?

Evangeline nu i-a răspuns. S-a mulțumit să-l fixeze cu privirea, semn că se gândise mult la asta. Într-un final, a spus:

- Vreau să mă mărit cu tine. Am nevoie de protecția ta. Tata e prea bolnav și prea slăbit ca să mă poată ajuta și nu vreau să fiu o povară pentru prietenii mei. Știu că s-ar oferi imediat să mă găzduiască la ei, dar chiar și atunci ar trebui să fiu mereu în gardă. O femeie necăsătorită nu se poate pune la adăpost, nici social, nici legal. Nu e d-drept... dar nu-mi pot permite să mă lupt cu morile de vânt. Tu ai nevoie de o soție bogată. Și tu, și eu suntem la fel de disperați, ceea ce mă face să cred că îmi vei accepta propunerea. Dacă o vei face, va trebui să plecăm imediat la Gretna Green. Sunt sigur că rudele mele mă caută deja.

În tăcerea apăsătoare care a urmat, Sebastian a studiat-o cu o privire neprietenoasă. Nu avea încredere în ea. Și nu voia să repete experiența avută, după eșecul răpirii de săptămâna trecută.

Ea avea dreptate într-o singură privință. Sebastian era într-adevăr disperat. Îi plăcea să se îmbrace bine, să mănânce bine și să trăiască bine, lucruri care puteau fi confirmate de toți creditorii lui. Urma să nu mai primească alocația lunară de la tatăl său, iar banii pe care îi mai avea nu-i ajungeau nici până la sfârșitul lunii. Pentru el, care alegea mereu calea ușoară, oferta era un dar

de la Dumnezeu. Dacă Evangeline avea într-adevăr de gând să se țină de cuvânt.

- Știu că nu trebuie să cauți la dinți calul de dar, a spus Sebastian pe un ton indiferent, dar cât de bolnav este tatăl tău? Unii oameni zac ani întregi, să știi. Foarte urât din partea lor, să lase atâția oameni să aștepte.

- Nu va trebui să aștepti prea mult, i-a răspuns ea sec. Mi s-a spus că nu mai are decât două săptămâni de trăit.

- Și ce garanție am că nu te vei răzgândi înainte de a ajunge la Gretna Green? Știi ce fel de om sunt, domnișoară Jenner. Trebuie neapărat să-ți amintesc că ți-am răpit prietena săptămâna trecută și că am vrut să o siluiesc?

Evangeline l-a fulgerat cu privirea. Ochii ei erau asemenea unor safire.

- Ai încercat să o violezi pe Lillian?

- Așa am amenințat-o.

- Și ți-ai fi dus amenințarea la îndeplinire?

- Nu știu. N-am mai făcut până acum așa ceva, dar sunt disperat, așa cum bine ai spus. Și dacă tot a venit vorba... îmi propui o căsătorie de conveniență sau ai de gând să te culci cu mine, când și când?

Evangeline i-a ignorat întrebarea și a insistat:

- Ai fi obligat-o? Da sau nu?

Sebastian a privit-o ironic.

- Dacă ți-ai răspunde că nu, de unde ai ști dacă mint sau dacă spun adevărul? Nu. Nu aș fi violat-o. Acesta este răspunsul pe care îl așteptai? Crede-l, atunci. Probabil te vei simți în siguranță. Răspunde-mi acum la întrebare!

- Mă voi c-culca o dată cu tine, pentru ca mariajul să se consume. O singură dată și atât.

- E perfect, a șoptit el. Rareori îmi doresc să mă culc de mai multe ori cu aceeași femeie. Mă plictisesc imediat, odată ce noutatea a dispărut. Și n-aș putea

fi într-atât de burghez încât să râvnesc la propria nevastă. Ar însemna că nu am mijloace să întrețin o amantă. Mai e o singură problemă: va trebui să-mi ofer un urmaș. Dar atâta vreme cât vei fi discretă, nu-mi pasă al cui copil va fi.

Ea nici nu a clipit.

– Vreau ca o parte din moștenire să-mi revină mie, într-un cont. O parte g-generoasă. Dobândă o voi cheltui așa cum voi dori, fără să-ți dau ție s-socoteală.

Sebastian a înțeles că nu era deloc prostuță, deși bâlbâiala ei te putea înșela. Era obișnuită să fie subestimată, ignorată... și întorcea toate astea în avantajul ei, atunci când era posibil. Devenea interesant.

– Aș fi un prost dacă aș avea încredere în tine. Ai putea renunța la înțelegerea noastră în orice clipă. Iar tu ai fi și mai proastă dacă ai avea încredere în mine. Odată căsătorii ți-aș putea face viața un iad, chiar mai crunt decât cel pe care l-ai trăit până acum.

– Prefer să o facă o persoană pe care am ales-o eu, i-a răspuns scurt Evangeline. Te prefer lui Eustace.

Sebastian a zâmbit.

– Asta nu e deloc spre lauda lui.

Ea nu i-a întors zâmbetul, ci doar s-a așezat mai comod în scaun, ca și cum o greutate i se ridicase de pe umeri. L-a privit cu resemnare, iar el a simțit cum îl trec fiorii, din cap până în picioare.

Nu era o noutate ca prezența unei femei să-l atâțe imediat. Înțelesese demult că era un bărbat eminamente fizic, a cărui senzualitate era pusă cu ușurință pe jar de anumite femei. Iar fata din fața lui, neîndemânatică, bâlbâită, era una din ele. Voia să se culce cu ea.

Imaginația lui vie l-a făcut să-și închipuie trupul ei, picioarele și rotunjimile pe care nu le văzuse încă. Voia să-i inspire parfumul, să-i simtă părul lung mângâindu-i

pieptul... Voia să facă cu ea lucruri de nespus, cu gura ei, cu gura lui...

– Ne-am înțeles atunci, a șoptit el. Îți accept propunerea. Mai sunt multe de discutat, bineînțeles, dar avem tot timpul. Drumul până la Gretna Green durează două zile. S-a ridicat și s-a întins cu gesturi leneșe, conștient de privirea ei, care l-a studiat rapid. Trimite imediat vorbă să ni se pregătească trăsura, iar valetul îmi va împacheta câteva haine. Vom pleca în cel mult o oră. Iar dacă te răzgândești cât suntem pe drum, să știi că te strâng de gât.

Ea l-a privit ironic.

– N-ai fi a-atât de nervos dacă nu ai fi pățit-o s-săptămăna trecută, când ai răpit o victimă ostilă.

– *Touché*. Iar tu vei fi victima benevolă?

– Cea dornică, a spus Evangeline scurt.

Părea să-și dorească să fi pornit chiar atunci la drum.

– Sunt preferatele mele, a spus el.

A făcut o plecăciune și a ieșit din bibliotecă.